

de Egne, hvor Raagerne paaviseligt gør Skade, Adgang til at faa iværksat offentlige Foranstaltninger til Bekæmpelse af dette Skadedyr. Flertallet er enedes om at indstille, at den udøvende Magt, der før var foreslaaet henlagt til Retsbetjentene, nu henlægges til Kommunalbestyrelserne. Som ærede Medlemmer vil se af Betænkningen, skal Kommunalbestyrelsen ifølge § 2, naar der fremkommer en Klage til den, undersøge Sagen gennem Mænd, som i Forvejen i Kraft af bestaaende Love har et kommunalt Hverv eller offentligt Ombud, de saakaldte Hegnssynsmænd. Findes det efter den stedfundne Undersøgelse rigtigt at iværksætte offentlige Foranstaltninger til Bekæmpelse af Raagekolonien, gaar man til den paagældende Ejers af det Sted, hvor Kolonien findes, og spørger ham, om han godvilligt vil foranstalte Kolonien ødelagt enten ved Nedrivning eller Gennemskydning af Rederne. Nægter han dette, paahviler det efter Lovforslaget Kommunalbestyrelsen at sørge for Koloniens Ødelæggelse. Nu kan det tænkes, at en Raagekoloni kunde findes i en eller flere andre Kommuner end den, hvor Skaden er sket, og man foreslaar da i saadanne Tilfælde, at Klage tilligemed Vurderingsmændenes Indstilling eller Erklæring skal indsendes til Amtet, som da foranstalter den paagældende Ødelæggelse iværksat. I Tilfælde af, at Kommunalbestyrelsen finder Klagen ubegrundet, foreslaas det, at Klagere selv skal afholde de med Undersøgelsen eller Synet forbundne Udgifter. Hvis Talen er om en Koloni, der ligger i et helt andet Amt end det, hvor Skaden er sket, foreslaas det, at Sagen skal oversendes gennem det lokale Amt til Amtmanden i det Amt, hvor Raagekolonien findes. For Vurderingsmændenes Vedkommende foreslaas der den samme Godtgørelse som den, der tilkommer dem for Udførelse af Hegnssyn.

Vi foreslaar i § 3 at optage en Bestemmelse om, at Udryddelsen skal foretages paa en saadan Maade, at der paaføres den vedkommende Ejers eller Bruger saa ringe Ulempe som muligt. Naar offentlige Foranstaltninger har været iværksatte til Bekæmpelse eller Ødelæggelse af Raager, vil der ligeledes ifølge vort Forslag være at undersøge fra Kommunalbestyrelsens Side, om Ødelæggelsen er fyldestgørende, og en saadan Undersøgelse skal ogsaa finde Sted i det Tilfælde, hvor den paagældende Ejers eller Bruger af Stedet, hvor Raagekolonien findes, har erklæret sig villig til selv at foranstalte Ødelæggelsen. Er Ødelæggelsen utilfredsstillende, paahviler det Kommunal-

bestyrelsen inden April Maanedes Udgang at gennemføre Ødelæggelsen.

De øvrige Detailler skal jeg, da Sagen er kommet til Forhandling paa et saa sent Tidspunkt, ikke komme ind paa. Ærede Medlemmer vil jo ogsaa kende dem fra Gennemlæsningen af Betænkningen; jeg formoder, at Tingets Medlemmer allerede har læst dem. Jeg skal derfor, som sagt, ikke komme ind paa Detailler i dette Forslag, der ogsaa i og for sig er let at overskue. Jeg skal blot endnu nævne, at vi har opstillet en ny Paragraf angaaende Udgifternes Fordeling. Det har i Udvalget været gjort gældende, at der var ingen Mening i, at Staten skulde yde Tilskud. Man er derfor blevet enig om — det er tiltraadt, saa vidt jeg forstaar, ogsaa af Mindretallene — at foreslaa, at Halvdelen skal udredes af Kommunerne, og at den anden Halvdel lægges over paa Amtsrepartitionsfonden.

Der er til Udvalget indkommet et Andragende fra en Raageejer, om jeg maa bruge det Udtryk, der paastaar, at han vil lide et stort Tab, hvis en saadan Lov bliver gennemført. Han opgør det til et ikke helt ringe Beløb. Denne Henvendelse har foranlediget Udvalget til at rette et Spørgsmaal til Justitsministeren om, hvorvidt Ejeren af en Ejendom, hvorpaa der findes en Raagekoloni, af hvilken han har haft paaviselig Indtægt, har Krav paa Erstatning af det offentlige, dersom Kolonien ødelægges ved offentlig Foranstaltning i Henhold til Lov. Justitsministeriet har beroliget de ærede Medlemmer, der maatte mene, at denne Mands Krav var berettiget, ved at give det Svar, at Spørgsmaalet efter Justitsministeriets Mening maa besvares benægtende, men det føjes naturligvis til, at det maa staa den skadelidte frit for at faa Spørgsmaalet afgjort ved Domstolene. Udvalgets Flertal har i alt Fald ikke ment, at der kunde tages Hensyn hverken til denne eller lignende Henvendelser.

Som en af dem, der var med til at indbringe det oprindelige Lovforslag, vil jeg slutte med at udtale en Tak til det store Flertal indenfor Udvalget for den Redebonhed, hvormed det har medvirket til at faa et Resultat ud af denne Sag. Der er selvfølgelig en Del Mennesker, der mener, at dette Spørgsmaal er temmelig intetsigende, men jeg vil i den Henseende erindre om, at Landbrugets Hovedorganisationer i en lang Aarrække har henvendt sig til Landbrugsministeriet og Gang paa Gang offentligt har udtalt Ønsket om at faa gennemført en Lov i det væsentlige af den Natur, som her er foreslaaet. Saa sent som